

му описала старата жена. Полека, за да не събуди спящия мжжъ, той отвързалъ красивия паунъ и продължилъ пжтя си.

Миналъ покрай една постройка, гдето нѣколко мже съ запретнати крачоли мачкали глина. Тѣ били възхитени отъ красивитѣ пера на пауна. Най-младиятъ отъ тѣхъ, едно много любопитно момче, извикало: „Ехъ, ако бихъ могълъ да имамъ само едно перо!“ — „Отскубни си!“ — казалъ Тодоръ любезно. Момчето бързо уловило едно перо. „Залепи!“ — прошепналъ сега той, и момчето не могло вече да отлепи ржката си. То почнало да се дърпа, а другаритѣ му се смѣли до скжсване.

Наблизо перѣла една жена. Като чула виковетѣ, тя отишла да види, какво става. Възмутена отъ постжпката на другаритѣ му, тя подала ржка на момчето, за да го изтегли. Тодоръ извикалъ: „Залепи!“ и перачката сжщо се залепила.

Тодоръ продължилъ пжтя си. Малко по-нататкъ ги срещналъ единъ коминочистачъ. Той се разсмѣлъ, като видѣлъ странната група и, понеже познавалъ перачката, казалъ ѝ: „Марийке, какво правишъ тукъ?“ — „Ахъ, Иване, отговорила тя, подай ми ржка, за де се освободя отъ това дяволско момче!“ Коминочистачътъ ѝ подалъ ржка. Тодоръ извикалъ; „Залепи!“ — и черниятъ човѣкъ сжщо не могълъ да се освободи.

Така тѣ стигнали до едно градче. Тамъ имало циркъ. Палячото, който разсмивалъ публиката, останалъ съ зяпнали уста, когато видѣлъ пауна съ наловенитѣ за опашката му хора. Коминочистачътъ извикалъ: „Ще ти дамъ една желтица, ако ме освободишъ отъ дяволския паунъ!“ Палячото бързо хваналъ ржката на черния. Тодоръ извикалъ: „Залепи!“ — и палячото останалъ залепенъ заедно съ другитѣ.

Насреща се задалъ дебелия градски сждия съ своята жена, която била по-слаба и отъ сламка. Той се ядосалъ, че въ града става нѣщо, за което не били искали позволение отъ него. Въ яда си хваналъ палячото за рамото и извикалъ на стражара, да откара въ затвора всички, защото вдигали много шумъ. Щомъ сждията се допрѣлъ до палячото, залепилъ се като